

Od autora

Niniejsze opracowanie zostało napisane na podstawie wywiadów ze sportowcami „tamtych lat”, zasłużonymi działaczami, dokumentacji miejscowego Ludowego Zespołu Sportowego „Sokół”, kronik placówek kultury i Rady Powiatowej LZS, a także własnych obserwacji, jako uczestnika życia sportowego w środowisku lokalnym wsi Strzelno od roku 1968.

Celem tego opracowania jest ocalenie od zapomnienia bogatego dziedzictwa sportowego wsi, jak i ukazanie roli i znaczenia konkretnych ludzi, którzy owe życie sportowe kształtowali.

Trudno byłoby sobie wyobrazić życia sportowego, bez organizacji sportowej jakim było i jest ” Zrzeszenie Ludowe Zespoły Sportowe”. To właśnie w tym roku organizacja ta w Polsce świętuje Jubileusz 60-lecia swego istnienia.

Chciałbym, aby zatem niniejsze opracowanie, było przyczynkiem do zastanowienia się i zgłębienia myśli o istocie i roli, jaką ta organizacja spełniała i spełnia w rozwoju kultury fizycznej i zdrowotnej mieszkańców jak i życiu społecznym wsi i małych miasteczek.

W tym zrzeszonym łańcuchu niezliczonych ogniw, niezwykle blaskiem promieniowało ogniwo Ludowego Zespołu Sportowego „Sokół” w Strzelnie. Niniejsze opracowanie będzie próbą ukazania bogatego potencjału ogniwa zarówno w kontekście ludzkim jak i organizacyjnym. Będzie również próbą przedstawienia mozaiki różnorodnych dyscyplin, jakie uprawiali mieszkańcy Strzelna .W ślad za tym odnotowano niemało osiągnięć i sukcesów. A każde osiągnięcie czy sukces to przecież ładunek pozytywnych przeżyć i emocji. Chciałbym je zatrzymać w kadrze dla następnych pokoleń, jako ewentualny wzorzec czy bodziec do kontynuowania pięknych tradycji sportowych swojej wsi.

1. Życie sportowe Strzelna w latach 1945-2005

Lata 1945-56

W okresie powojennym młodzież bardzo chętnie garnęła się do sportu. Najpopularniejszą rozrywką sportową była gra w piłkę siatkową. Mecze rozgrywano na boisku w centrum wsi, gdzie obecnie stoi pawilon handlowy przy przystanku autobusowym. Przy sprzyjającej pogodzie i w wolnym czasie od zajęć gospodarskich na boisku pojawiała się co wieczór nawet do 30 osób. W latach 40 tych z wielkim zapałem siatkówkę rozgrywały również dziewczyny. Nieraz okazały się lepsze od chłopców, ale pod warunkiem, że po przeciwnej stronie nie grał Franciszek Parchem - podobno najlepszy siatkarz wsi.

Pod koniec lat 40 tych, chłopcy często rozgrywali pojedynki z siatkarzami z Tupadeł (odległej o 5 km w kierunku morza). Były mecze i rewanże. Do roku 1951 zawsze zwycięsko kończyli sportowcy Tupadeł. Trudno się dziwić, podobno często grali ze sportowcami z głębi kraju, którzy przyjeżdżali na wczasy do pobliskiej im Jastrzębiej Góry.

Pierwszą powojenną grą rozgrywaną w pomieszczeniu był tenis. Nie był to jednak tenis stołowy. W latach 40 tych stołu jeszcze nie było. Chłopcy używali co prawda piłeczki pingpongowej. Odbijali ją dużymi raketami, bez siatki. Chodziło o wykonanie jak najwięcej odbić. Grę tę uprawiano w prywatnej sali u Tyrpy, gdzie w latach 60 i 70 tych były sklepy Gminnej Spółdzielni. Ćwiczyło 6 - 8 chłopców, ponieważ sala była stosunkowo mała.

Końcówka lat 40 tych przynosi młodzieży możliwość uprawiania sportu na dużej sali, należącej przed wojną do kościoła parafialnego, a odtąd do władz gminnych. Bardzo prężnie działało wówczas w zakresie sportu koło Związku Młodzieży Polskiej. W ramach tej organizacji uprawiano na sali zabawy szermiercze, boks, gimnastykę, a w pomieszczeniach piwnicznych podnoszenie ciężarów. Podobno w boksie najlepiej walczyli: Janusz Klejsa, Leon Ceszke i Henryk Jędrychowski (obecnie ksiądz). Oczywiście wciąż popularna była piłka siatkowa.

Do około 1950 roku ulubioną grą było „kulani kręga”. Sport ten uprawiano najczęściej na „Oborach”. Schodziła tam się młodzież z całej wsi. Gra polegała na tym, iż rywalizowały między sobą dwie kilkusobowe drużyny „uzbrojone” w drewniane krążki ok. 30 cm średnicy, przeważnie z buku, oraz deski. Zabawa odbywała się na długiej, stosunkowo płaskiej nawierzchni. „Obory” spełniały te

warunki. Choć nieraz wydłużano grę hen na łąki lub w odwrotnym kierunku pod Mioszyno. Zawodnicy bowiem kóleczkami zapędzali się kilometrami w jedną lub drugą stronę. Bardzo popularną grą na świeżym powietrzu była gra w palanta, której reguły są powszechnie znane.

Do roku 1952 w Strzelnie nie było oficjalnie żadnej organizacji sportowej (oprócz kilkuletniego wątku Związku Młodzieży Polskiej). Młodzież właściwie uprawiała sport „na dziko”. W tymże roku znalazł się ktoś, kto zainteresował się młodzieżą Strzelna. Był nim ówczesny inspektor Ludowych Zespołów Sportowych Henryk Voelkner - mieszkaniec Karwi. Z jego inicjatywy powstało tutaj koło LZS., którego przewodniczącym został Stefan Dettlaff. Do organizacji zapisało się około 30 osób. Ukonstytuowany zarząd począł czynić starania, a by działalność sportowa znalazła swoje należne miejsce w środowisku. W latach 1954-55 Strzelno brało udział w rozgrywkach powiatowej „C” klasy w siatkówce. W tamtych latach siatkarze spotykali się bardzo często. Rozgrywali towarzyskie mecze z sąsiednimi miejscowościami jak Mioszyno czy Tupadły. W ogóle wówczas Strzelno prezentowało bardzo wysoki poziom sportowy - wspomina H.Voelkner. Biorąc pod uwagę powyższe, około roku 1953 rozegrano tutaj zawody powiatowe.

W zimie, niemalże codziennie na sali grano w tenisa stołowego. Znalazł się wreszcie pierwszy stół, drugi znalazł się już w 1953 roku. Wtedy to nawet świetlica miała na stanie rakiетки do tenisa. Do tej pory niezbędny był własny sprzęt. Przy stole dominowali mężczyźni już żonaci jak Hubert Otrombke czy Otton Tocke. Młodzież otrzymywała miejsce przy stole, gdy starsi „już się nagrali”. W pierwszej połowie lat 50 tych w miejscowej sali rozegrano zawody powiatowe w pingponga, jednak bez sukcesów zawodników Strzelna. Podczas gdy jedni grali w tenisa, inni towarzysko rozgrywali partie w warcaby i szachy w tutejszej świetlicy. Najlepsi szachiści rywalizowali nawet na zawodach w Starzynie, również bez znaczącego sukcesu.

W lecie pogrywano również towarzysko w piłkę nożną. Ówcześni członkowie LZS-u byli w posiadaniu nawet sprzętu lekkoatletycznego jak kula czy dysk, jednak w tamtych latach dyscyplina ta nie zyskała zainteresowania młodzieży. W odróżnieniu od lekkiej atletyki, popularnością cieszyło się podnoszenie ciężarów. Sztangę podnoszono w piwnicy „gminy”. Jak wspomina H. Voelkner Strzelno w latach 50 tych należało do jednej z nielicznych miejscowości w powiecie puckim, które miało sztangę do dźwigania.

Oprócz uprawiania sportu, członkowie LZS-u zwykle uczestniczyli w pochodach 1 Majowych czy innych uroczystościach państwowych i ludowych. Już wówczas sportowcy Strzelna byli organizatorami słynnych zabaw ludowych. Po trzyletnim okresie aktywności, życie sportowe w Strzelnie przygasło, a stało się to za sprawą odejścia do wojska ludzi, którzy byli jego inspiratorami.

Lata 1957-69

Po dwóch latach marazmu, w środowisku znalazł się wielki miłośnik sportu Marian Szczodrowski. Z jego inicjatywy, w roku 1957 ponownie przystąpiono do działalności sportowej. Reaktywowany LZS przybrał nazwę „Sokół” (pomysłodawca Wojciech Tocke). Już na pierwszym zebraniu w świetlicy, około 18 osób otrzymało legitymacje członkowskie LZS z rąk inspektora powiatowego H.Voelknera. Zarząd koła stanowili m.in. M.Szczodrowski -prezes, W.Tocke - sekretarz oraz Alfons Bizewski - skarbnik. Ten ostatni (dziś nieżyjący) był właściwie głównym organizatorem życia sportowego we wsi w latach 1957-62.

Warto wspomnieć, iż w owym czasie napotkano na problem gry w piłkę siatkową. Dotychczasowe boisko było w stanie likwidacji. Młodzież początkowo grała nawet na ogrodzie ojca Alfonsa - Alberta Bizewskiego. Później zorganizowali sobie nowe boisko (nieopodal starego), na placu GS-owskim, gdzie obecnie jest składnica węgla.. Siatkówka w dalszym ciągu była sportem numer jeden w Strzelnie. Boisko wieczorami emanowało gwarem i emocjami. Strzelno ponownie rywalizowało w „C” klasie powiatowej. Grali m.in. z Władysławowem, Połczynem, Mioszynie, Łebczem czy Wierzchucinem. Około 1963 roku poziom tej dyscypliny nieco się obniżył. Entuzjazm wokół niej jakby opadł. Wciąż jednak ta gra dominowała w życiu towarzyskim Strzelna. Warto wspomnieć, iż w siatkówce grała przeważnie starsza młodzież, młodszy zaś (ze względu na brak miejsca przy siatce), uganiali się za piłką nożną na nowym boisku za szkołą (gdzie obecnie są wybudowania). W zimie natomiast pogrywano w pingponga. Poziom sportowy w tej dyscyplinie nie był zbyt wysoki, czego dowodem mogą być rozegrane w Strzelnie w roku 1964 Mistrzostwa Powiatu, podczas których żaden z reprezentantów gospodarzy nie znalazł się w czołówce. Warto wspomnieć, iż w pierwszej połowie lat 60-tych, zainteresowani podnoszeniem ciężarów trenowali w Mioszynie. Tam bowiem został sprowadzony oryginalny sprzęt. Po kilku latach sztangę przeniesiono do Strzelna – oznajmił Edward Lieske (ówczesny działacz sportowy z Mioszyna).

Na przełomie 50 i 60 tych lat zaczęły w Strzelnie ujawnić się pierwsze symptomy lekkiej atletyki. Pionierami tej dyscypliny byli: M.Szczodrowski (sprint i skok w dal), Jerzy Borski (biegi średnie) oraz Józef Tocke (kula). Od roku 1965 pojawił się talent Stefana Otrombke (średnie dystanse).

W ogóle rok 1965 był pewnym przełomem w historii LZS-u. Przewodnictwo w kole objął wspomniany 16 latek S.Otrombke (wcześniej w latach 1963-65 przewodzili Leon Szych i J.Tocke). Pod „rządami” młodego prezesa w życiu sportowym Strzelna zaczęły dominować lekka atletyka i podnoszenie ciężarów. W pierwszej dyscyplinie zawody przeprowadzano na miejscowym boisku, uczęszczano na zawody powiatowe w Pucku, wyjeżdżano na wojewódzkie biegi przełajowe. Ciężary podnoszono w dalszym ciągu w piwnicy „gminy”. Do najlepszych ciężarowców można zaliczyć S.Otrombke i J.Tocke. W dalszym ciągu często wyciągano rękawice bokserskie. W zimie sportem numer jeden był wciąż tenis stołowy. W obu ostatnio wymienionych dyscyplinach na zawody raczej nie wyjeżdżano.

Warto zwrócić uwagę, iż sport w Strzelnie był wspierany przez miejscowy GS. Oprócz zajęć sportowych, młodzież organizowała zabawy, spotkania towarzyskie w piwnicy, oraz - co jest oczywistością - doroczne zebrania organizacyjne. Odejście do wojska S.Otrombke w roku 1969, po raz kolejny przerwało pasmo działalności tutejszego LZS-u.

Lata 1969-72

W tym okresie sport we wsi funkcjonował nieformalnie. Oprócz szkoły, nie było żadnej organizacyjnej komórki sportowej. Centrum wiejskiego życia sportowego przeniosło się na „Obory” - starą uliczkę, dziś zwaną Łąkową. Tutaj bowiem mieszkali dwaj zapaleńcy sportowi: B.Ceszke i Zenon Bistram. W bliskiej więzi był z nimi Józef Biały, mieszkający „we wsi” - późniejszy działacz sportowy szczebla gminnego.

Bezprzecznie „królową sportu” była wówczas lekka atletyka. Na „Oborach”, czyli na skraju wsi, tuż przy łąkach i polach, na każdym skrawku stosunkowo płaskiego placu, robiono rzutnie, skocznie i bieżnie. Lekkoatletyka uprawiana była przede wszystkim przy pasaniu krów. Na tychże drogach najpopularniejsze były rzuty. Pchano kulą (7,257 kg) „wyniesioną” z piwnic po byłym LZS-ie, rzucano płaskimi kamieniami oraz kijami, symbolizującymi dysk i oszczep. Ciężkie kamienie owijano twardym materiałem, za który wiązano drut lub gruby sznur i rzucano „młotem”. Ze skoków najpopularniejszy był trójskok. Choć od czasu do czasu

próbowano skoku wzwyż. Przejeżdżający lub przechodzący rolnicy, często kwitowali zmagania młodzieńców drwiącym uśmiechem. Gdy jednak „oszczepy” zaczęły szybować coraz dalej (nawet poza barierę 50 metrów), to już spoglądano na te „zabawy” z większym podziwem i uznaniem.

Biegi z reguły odbywały się dookoła... mojego domu (55 m). Przeważnie wieczorami schodziły się tutaj dzieci i młodzież z całej wsi, aby próbować swoich sił. Rywalizowano na „klasycznych” dystansach: jedno, trzy, pięć i dziesięć okrążeń. Próbowano nawet „chodu sportowego”.. Bywało jak na prawdziwych zawodach. Każdy miał swoją „specjalizację”. Skrupulatnie rejestrowano wszystkie rekordy. Na malutkim podwórku (około 5 na 15 metrów) przeprowadzano także wieloboje kularskie, skakano wzwyż a nawet... o „tyczce” (oczywiście na drążku). Wraz z wynikami, rosły aspiracje, sama kula nie zadowalała. Młodzi zapaleńcy, coraz bardziej zaczęli marzyć o prawdziwym sprzęcie lekkoatletycznym. Za butelki kupiono dysk (2 kg), oraz prawdziwy oszczep drewniany (800 gr). Odtąd treningi i zawody przeprowadzano na łące Z.Bistram za „Oborami” u podnóża przepięknej góry, widokiem przypominającą „Olimp”. Tam, po wykonaniu koła betonowego o średnicy 250 cm, urządzano „olimpiady”. W programie było: biegi na 60 m, jedno okrążenie, trzy okrążenia i pięć okrążeń „Olimpu” (jedna pętla około 440 m). Rywalizowano również w pozostałych konkurencjach technicznych. Zawody odbywały się przy pasaniu krów. Od roku 1970 Z.Bistram i B.Ceszke zaczęli jeździć na lekkoatletyczne zawody do Pucka.

Oprócz lekkoatletyki, dźwigano również ciężary (wyniesione z piwnicy po LZS-ie) w kurniku u Z.Bistrama. Od czasu do czasu zachodzono na strych tegoż samego, aby pograć w pingponga na stole również po byłym LZS-ie.

Lata 1972-89

W roku 1972 reaktywowano Ludowy Zespół Sportowy „Sokół”, który swą siedzibę posiadał w pomieszczeniach piwnicznych ówczesnego gmachu Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej (obecnie Dom Kultury). Pierwsze lata odrodzonego LZS-u były bardzo trudne. Niechętnie patrzono w środowisku na poczynania młodzieży. Siedziba LZS-u, dawała coraz bardziej znać o swojej nieprzydatności do jakiegokolwiek użyteczności. Również sala po roku 1972 (to jest od czasu likwidacji „Gromady”) była w opłakanym stanie. Wbrew temu, w roku 1973 zorganizowano w niej Mistrzostwa Powiatu w podnoszeniu ciężarów, imprezę nadzwyczaj udaną.

Ciężarowcy toczyli boje przy wypełnionej po brzegi sali i ogłuszającym dopingu publiczności. Zawody te można było uznać za moment przełomowy w działalności LZS Strzelno. Od tego czasu koło zyskało sobie poczesne miejsce w środowisku, przyczyniając się do jego rozślawiania. Sukcesy na arenach gminnych a nawet wojewódzkich stały się coraz bardziej powszechne.

Warto zwrócić uwagę, iż młodzież generalnie wyremontowała sobie piwnice, adaptując ją na siłownię i pokoje do gier świetlicowych. Toteż ogniwo nabrało szerokiego rozmachu. Ilość sekcji zwiększała się z roku na rok. Podobnie było z ilością członków. Przykładowo, jakkolwiek na początku lat 70 tych LZS liczył około 35 członków, tak w roku 1978 już 87. Rekordową ilość zanotowano w roku 1985... 149 członków ! (w tym 33 kobiety).

Moim zdaniem okres ten przejdzie do historii wsi, jako najbardziej korzystny dla rozwoju życia sportowo-rekreacyjnego tutejszych młodych mieszkańców. Bywały lata, gdzie równolegle działało 14 sekcji. Największe sukcesy i osiągnięcia przedstawione zostaną w kolejnym rozdziale. A oto krótka charakterystyka działalności najważniejszych sekcji w omawianym okresie.

Podnoszenie ciężarów. Na początku lat 70 tych była to jedna z najpopularniejszych dyscyplin w środowisku. Młodzież masowo garnęła się do sztangi. Wyniki były co prawda nieporównywalne do tych z lat 80 tych, ale entuzjazm, kto wie czy nie większy. Na sali organizowano co tydzień tak zwane „poniedziałki ciężarowe”, odbywały się pokazy podnoszenia ciężarów nawet przy... potańcówkach. W połowie lat 70 tych Strzelno skompletowało drużynę we wszystkich kategoriach wagowych, jako jedyny LZS w powiecie, wygrywając dzięki temu drużynowe mistrzostwa powiatowe na Helu. Na przełomie lat 70 i 80 tych, ze względu na postępującą dewastację obiektu gminnego, nie było już warunków do uprawiania tego sportu. Ambicja Strzelnian nie miała jednak granic. W roku 1979 zorganizowali w sali sąsiedniego Mieroszyna imprezę o „poczwórnym” wymiarze. Podczas jednych zawodów rozegrano: mistrzostwa okręgu młodzików do lat 16, mistrzostwa wojewódzkie juniorów młodszego LZS, mistrzostwa gminy i LKS Puck oraz mecz pomiędzy reprezentacjami młodzików LKS Puck i Pruszczem Gdańskim. W roku 1980 ciężary w Strzelnie przestają istnieć. Kilku zawodników dokonywało jednak prób uczestnictwa w zawodach powiatowych. Dyscyplina ta odrodziła się z chwilą oddania do użytku wyremontowanego domu kultury (1983). Po roku treningów młodzi ciężarowcy odnosili już piękne sukcesy. Najlepsi z nich trenują pod okiem trenera

LKS Puck Augustyna Hadasa - mieszkańca Władysławowa. Ze względu na umiejętność wytworzenia pożądanej atmosfery sportowej, działaczom LZS Strzelno powierzono organizację Mistrzostw Okręgu (czyli woj. gdańskiego) młodzików do lat 16. W latach 1985 i 1986 swoje pierwsze kroki stawiał tutaj m.in. późniejszy medalista olimpijski Waldemar Malak z Gdańska (dziś nieżyjący, zginął w wypadku). Szczyt osiągnięć tej dyscypliny, notowano w drugiej połowie lat 80 tych. Przełom lat 80 i 90 był jej schyłkiem. Zabrakło kadry trenerskiej, zabrakło najlepszych zawodników (Tomasz Kuchnowski i Tomasz Stromski wyemigrowali do Stoczniewca Gdańsk), wreszcie zabrakło...samego LZS-u, jako systemu organizacyjnego. Odtąd poszczególne dyscypliny działały „na własną rękę”.

Lekka atletyka .Kilkuletnia „partyzantka” z przełomu lat 60 i 70 tych przyniosła wymierne efekty w latach późniejszych, w ramach funkcjonowania LZS-u. Co prawda zabrakło tej spontaniczności i masowości, niemniej czołowi przedstawiciele ówczesnego „podwórka”, znaleźli swoje szczytne miejsce w rywalizacji na stadionie puckim. Głównie dzięki lekkoatletom, Strzelno było zaliczane do faworytów letnich spartakiad miejsko-gminnych. W barwach Strzelna występowali wówczas najlepsi lekkoatleci Mieroszyna. Kilkanaście zawodników mieściło się w corocznych tabelach „10 najlepszych” poszczególnych konkurencji w powiecie. Niektórzy z nich osiągnęli sukcesy, zdecydowanie przekraczające ramy powiatowej lekkiej atletyki. Stało się to m.in. dzięki systematycznym treningom w LKS Puck pod okiem trenera Waldemara Płomienia. Charakterystyczne w strzeleńskiej lekkoatletyce było to, iż przykładano tutaj dużą wagę do konkurencji, które w Zrzeszeniu LZS (czyli na wsi i małym miasteczku) są mało popularne. Zapewne była to pozostałość po „podwórkowych” harcach. Organizowano widowiskowe „skoki o tyczce przy muzyce”, czy rzuty młotem. W obu konkurencjach reprezentanci LZS Strzelno dzierżą rekordy Ziemi Puckiej. Na przełomie lat 70 i 80 tych, rok kończono oficjalnym „Biegiem Sylwestrowym” dookoła wsi. W roku 1985 pierwszy mieszkaniec Strzelna Kazimierz Mielewczyk ukończył bieg maratoński (42,195 km). Podobnie jak w ciężarach, najpiękniejsze lata dla miejscowej lekkiej atletyki, skończyły się wraz z upływem lat 80 tych. Starsi, zakończyli uprawianie sportu, a młodzież tą dyscypliną zbytnio się nie zainteresowała. Nie było zresztą bodźców, chociażby w postaci systemowej pracy LZS-u.

Tenis stołowy Biorąc pod uwagę „długowieczność” pod względem masowego zainteresowania, dyscyplinę tę można zapewne uznać za najbardziej popularną w środowisku. Stoły pingpongowe były oblegane zarówno w „starej” sali (jeszcze przed remontem), w Klubie Rolnika, czy „nowej” sali (po remoncie). Pierwsze sukcesy na szczeblu gminy zaczęto odnosić na przełomie lat 70 i 80 tych. W latach 80 tych odbywały się systematycznie mistrzostwa Strzelna, które skupiały przy stołach zwykle 20-30 zawodników (w tym dziewczyny). W tymże okresie Strzelno należało do elit pingpongowych w gminie. Duża zasługa w tym miejscowego nauczyciela Ryszarda Droszcza, który przygotowywał młodzież w szkole bardzo specjalistycznie. Miejscowi sportowcy z imprez mistrzowskich nie przyjeżdżali bez „medalu”. Uczestniczyli również w ligach i innych turniejach. W latach 1984-86 wizytówką Strzelna były dziewczyny, startujące w lidze okręgowej. Niestety, ze względu na nieco obniżony poziom, a przede wszystkim duże koszty, zrezygnowano ze startów w tej prestiżowej stawce.

Turystyka kwalifikowana. Strzelno posiadało właściwie, jako jedyna wieś w gminie, tego typu sekcję. Już w drugiej połowie lat 70 tych miejscowi zapaleńcy rowerów, brali kilkakrotnie udział w mistrzostwach gminy w wyścigach rowerowych w Domatowie. Praktycznie startowały tam dwie drużyny: gospodarze i Strzelno. Na przełomie lat 70 i 80 tych, zrodził się tutaj pomysł organizowania terenowych wyścigów rowerowych (w okolicach wsi). Od tego okresu do przełomu lat 80 i 90 tych adepci jazdy na wszelkich pojazdach dwukołowych, mieli okazję ścigać się na dorocznych zawodach pn. „Rowerem wszędzie”, „Pokochajmy motorower” i „O złoty kask”. Zawody gminne odbywały się z reguły w Strzelnie. Sportowcy tego środowiska zazwyczaj reprezentowali gminę Puck w eliminacjach wojewódzkich, a następnie - co nie było rzadkością - na zawodach ogólnopolskich.

Biorąc pod uwagę, odpowiednią oprawę zawodów w Strzelnie, działacze Polskiego Związku Motorowego w połowie lat 80 tych „upatrzyli” sobie tę miejscowość do startów w konkurencjach motorowerowych i motorowych.

W latach 80 tych mieszkańcy Strzelna brali częsty udział w Ogólnopolskich Złotach Turystyki Wiejskiej, reprezentując (około w 50 procentach) województwo gdańskie.

Piłka nożna .Dyscyplina ta ma dosyć bogate tradycje w środowisku. Niemniej nie idą one w parze z osiągnięciami. W ogóle reprezentacja Strzelna grała dosyć

chimerycznie, nawet w okresie poszczególnych sezonów piłkarskich. Tutejsza piłka nożna bodajże najpiękniejszą passę miała w latach 1976-79, uczestnicząc m.in. w rozgrywkach „B-klasy”. W latach 1980-83 miejscowa piłka nożna przeżywała kryzys. Bieganie za piłką było coraz cięższe. W roku 1984 dyscyplina uzyskała ponowny blask nadziei, z wojska wrócił m.in. Tadeusz Tocke a zza granicy Alfons Ceszke. W następnym roku drużyna awansowała ponownie do „B-klasy”. Niestety, duże koszty i brak transportu spowodowały, iż nie skorzystano z awansu. To zapewne spowodowało osłabienie animuszu piłkarzom i do końca lat 90-tych grali raczej „rekreacyjnie” zarówno w rozgrywkach „C-klasy” jak i spartakiadach.

Sporty świetlicowo-stolikowe. Do takich zaliczyć można warcaby, szachy i skat sportowy (gra w karty). Warcaby były stałym elementem życia świetlicowego we wsi. Przeważnie miały one charakter towarzyski. O walce sportowej w obrębie tej dyscypliny można mówić, gdy rozgrywano spartakiady wiejskie, uczestnicząco w spartakiadach miejsko-gminnych. Od roku 1980 notowano pierwsze sukcesy na mistrzostwach gminy. W roku 1983 pojawiły się w Strzelnie warcaby „100 polowe” i tutaj odnoszono wspaniałe sukcesy. Wielkimi promotorami tej gry byli: Julian Żaczek i Krzysztof Agata (z Pucka).

Jeżeli chodzi o szachy, to największą popularność w środowisku miały one w latach 1979-81, kiedy funkcjonował jeszcze Klub Rolnika w remizie strażackiej. W roku 1979 zorganizowano nawet wiejską ligę szachową o mistrzostwo Strzelna, w której wzięło udział 26 zawodników. Każdy grał z każdym mecz i rewanż. Rozgrywki odbywały się zarówno w klubie jak i domach prywatnych. Wszystkie wyniki rejestrowano na specjalnej tabeli wiszącej w klubie. Oficjalne podsumowanie miało bardzo uroczysty charakter z udziałem dostojnych gości. Zwycięzcą został... 75 letni ks. kanonik Józef Grutzmacher, trzecie miejsce zajęła Lidia Parchem (jedyna kobieta i jako jedyna, której udało się wygrać z księdzem). Szachy były popularne tutaj w miarę do połowy lat 80 tych. Później zainteresowanie nimi znacznie zawężyło się do grona kilku osób, które m.in. reprezentowały Strzelno na dorocznych spartakiadach gminnych.

Skat, to gra karciana mająca szczególne tradycje na Kaszubach i Śląsku. Była to jedna z najpopularniejszych form życia towarzyskiego, przekazywana z pokolenia na pokolenie. Ks. kanonik J. Grutzmacher często powtarzał, iż jest to „gra dla mądrych ludzi”. Gra ta została w Strzelnie „usportowiona” w roku 1984, dzięki

turniejom organizowanym przez Ośrodek Sportu i Rekreacji w Pucku. W Strzelnie pionierem skata sportowego jest niewątpliwie Hubert Otrombke. Sport ten miał wielu miłośników. W Strzelnie organizowano często zawody w tej dyscyplinie. Miejscowi skaciści wyjeżdżali również na turnieje do Pucka. Generalnie rozgrywano ligę Ziemi Puckiej w skacie. Do roku 1987 skaciści Strzelna odnosili znakomite sukcesy. W tymże roku na przykład „wygrali wszystko, co było do wygrania”. Wyjazd do Niemiec na pobyt stały głównego organizatora imprez Lecha Skoczke z Pucka, spowodował, iż system rozgrywek został przerwany na kilka lat.

Badminton Dyscyplina ta, była klasycznym przykładem, szukania różnorodnych przygód sportowych przez tutejszą młodzież. W roku 1983, po wyremontowaniu sali, padł pomysł, aby wykorzystać przestrzenne pomieszczenie do gry w badmintona. W gminie, dyscyplina ta nie była wcale znana. Jej widowiskowość pociągnęła ku sobie wielu miłośników. Przez kilka lat, była to najbardziej masowo uprawiana dyscyplina w tutejszym środowisku. Mimo wszystko, w Strzelnie można było przeprowadzać treningi lub zawody szczebla lokalnego. Na „mistrzostwa gminy” (ze względu na jedno boisko) nie było warunków. Organizowano je zatem w sali gimnastycznej w Żelistrzewie. Na zawodach gminnych, reprezentanci Strzelna odnoszą cenne sukcesy. W roku 1987 badminton traci swoje dotychczasowe zainteresowanie. Na polu walki zostały się właściwie cztery osoby. One jeszcze reprezentują wieś na różnych imprezach.

Strzelectwo. Ten sport był szczególnie popularny w latach 1983-87. Z chwilą oddania do użytku wyremontowaną salę, również i w tej dyscyplinie szukano „coś nowego”. Właściwie tylko Strzelno w gminie miało środowiskową sekcję strzelecką. Strzelano z pistoletu pneumatycznego, kbks-u lub z wiatrówki. Sport ten funkcjonował dzięki pomocy Ligi Obrony Kraju w Pucku. Niemalże co roku organizowano mistrzostwa wsi, w których brało udział ponad 20 zawodników. W roku 1986 do tarczy strzelało 34 zawodników. Do broni garnęły się nawet dziewczyny. Startowano na spartakiadach gminnych, wojewódzkich, zakładowych. Strzelanie było nieodłącznym elementem imprez w ramach turystyki kwalifikowanej. Szerokie zainteresowanie tą dyscypliną miało swoje odzwierciedlenie w osiągnięciach, które zostaną przybliżone w następnym rozdziale.

Różne gry zespołowe. Do takich można zaliczyć siatkówkę i piłkę ręczną. W omawianym okresie obie dyscypliny spełniały dosyć marginalne znaczenie dla tutejszego sportu. Siatkówka, nie była uprawiana masowo, a jedynie w celu reprezentowania wsi najczęściej na spartakiadach gminnych. W tychże ostatnich zajmowano nawet czołowe miejsca, ale wynikało to z nie najwyższego poziomu w gminie

Jeżeli chodzi o piłkę ręczną, to tę dyscyplinę również można zaliczyć do tych, które poszerzały szeroką mozaikę życia sportowego wsi. Uzupełniała jakby różnorodność przeżyć sportowych tutejszej młodzieży. Poziom „rekreacyjny”, bez specjalnych sukcesów.

Omawiając zagadnienie sportu strzeleńskiego w latach 1972-89 nie sposób pominąć faktu, iż w tym okresie LZS działał wyjątkowo aktywnie i przede wszystkim sprawnie. Środowisko sportowe było mocno zintegrowane. Poprzez uroczyste, coroczne spotkania sprawozdawczo-programowe, tworzono klimat iście rodzinnej i przyjacielskiej atmosfery. Spojrzenie na sport było bardzo szerokie. Przewodniczącymi w omawianym okresie byli: Zenon Bistram (1972), Eugeniusz Renusz (1973), Józef Białk (1974-77) oraz Brunon Ceszke (1978-89).

Lata 1990-2005

Przemiany społeczno-polityczne jakie dokonały się w Polsce w roku 1989, przeobraziły również życie sportowe Strzelna, a zwłaszcza funkcjonowania LZS-u, jako ogniwa należącego do Zrzeszenia „Ludowe Zespoły Sportowe” w skali kraju. Zrzeszenie bowiem działało dotychczas w układzie pionowym (od Rady Głównej w Warszawie do ogniwa na wsi). W wyniku przemian ustrojowych, wszelkie działania nabrały raczej toku poziomego. W ślad za tym nastąpiła dezintegracja wiejskiego ruchu sportowego. Odtąd sport zaczął funkcjonować w obrębie działań samorządowych. Biorąc pod uwagę znaczące tradycje sportowe w gminie Puck a zwłaszcza w Strzelnie, oraz mocną pozycję działaczy sportowych w samorządach, sport w tutejszym środowisku się obronił. Niemniej zatracona została dotychczasowa spójność organizacyjna a tym samym „więź międzysekcyjna” w ogniwach. LZS „Sokół” jako całościowa struktura działał wręcz szczątkowo. Corocznych zebrań organizacyjnych ogniwa już nie przeprowadzano. Nieformalnym, aczkolwiek rzeczywistym organizatorem życia sportowego we wsi w omawianym okresie był Józef Białk (sołtys i radny). W odróżnieniu od „tamtych” lat duch wspólnotowy

środowiska sportowego Strzelna został wyraźnie zatracony. Z zewnątrz nie dochodziły już takie bodźce motywujące do działania jak „kiedyś”. Strzelno wyraźnie zatraciło swój dotychczasowy charakter „konglomeratu” sportowego. Niemniej sumując działania poszczególnych dyscyplin, jest to wieś, która należy niewątpliwie do ścisłej czołówki gminnej, czego dowodem są czołowe lokaty w klasyfikacji zespołowej dorocznych letnich i zimowych spartakiad sportowo-rekreacyjnych gminy Puck.

W latach 90 tych wytworzył się „ruch weteranów sportu”. Swój sentyment do „tamtych” pięknych przeżyć wyjawiało wielu sportowców z lat 70 i 80 tych. Dominują tutaj lekkoatleci a zwłaszcza miotacze. To właśnie w Strzelnie od roku 1992 spotykają się systematycznie w lipcu miłośnicy: kuli, dysku, młota i oszczepu, aby wspólnie z koleżankami i kolegami całego powiatu rywalizować w ulubionych konkurencjach. Uzyskiwane wyniki wcale nie odbiegają znacznie od rekordów życiowych. Do najwierniejszych i najlepszych weteranów można zaliczyć m.in. Zenona Bistrama, B.Ceszke, Piotra Dettlaff, Juliana Żaczek, Ireną Renusz, Jerzego Jarmulewskiego.

Podobnie realizują się miłośnicy skata sportowego. W roku 1992 z inicjatywy Huberta Otrombke i Feliksa Adriana zostały reaktywowane rozgrywki w tej dyscyplinie. Skaciści z całej Ziemi Puckiej spotykają się odtąd co roku na turnieju z okazji Święta Niepodległości 11 listopada w Strzelnie. Ponadto powrócono do systemu rozgrywek w ramach ligi skata sportowego. W odróżnieniu od lat 80 tych, kiedy to skaciści Strzelna nie mieli sobie równych, w latach 90 tych poziom bardziej się wyrównał. Godne podkreślenia jest to, iż ruch skatowy znacznie się poszerzył. Na zawodach, za stolikami karty rozdaje nieraz ponad 70 zawodników.

W dalszym ciągu silna jest sekcja tenisa stołowego. Dyscyplina ta, może nie jest tak masowo uprawiana przez młodzież, jak w latach 80 tych, niemniej co jakiś czas odnotowuje się lokalne zawody. Najlepsi zaś, jak: Marian Mudlaff, Dariusz Biały, Józef Biały, Arkadiusz Zielke i kilku innych uczestniczyło w gminnych i powiatowych turniejach klasyfikacyjnych a w latach 1992-96 w Turniejach Andrzeja Grubby w Starogardzie Gdańskim. Należy podkreślić, iż tenisistką numer jeden jest Alicja Szopa. Wraz z koleżankami uczestniczyła w powiatowych turniejach klasyfikacyjnych kobiet. Sama nieraz zasiliała... męską drużynę, odnosząc nawet sukcesy.

W latach 90 tych podnoszenie ciężarów zostało zastąpione sportami siłowymi. Spowodowane to było brakiem kadry trenerskiej w powiecie, jak również szukaniem

w środowisku silnych ludzi czegoś nowego. Nowe wzorce przychodziły z zewnątrz. Odtąd w miejsce klasycznego dwuboju (rwanie i podrzut), wszedł trójbój siłowy (wyciskanie na leżąco, przysiad ze sztangą i „martwy ciąg”). Sport ten był uprawiany raczej elitarnie, w wąskiej grupie młodzieńców (w piwnicy Wiejskiego Domu Kultury). Dzięki inicjatywie J. Białk do siłowni sprowadzono „atlas kulturystyczny”. Oprócz chłopców korzystały z niego również dziewczyny (a nawet mężatki). Motywy ćwiczeń są różne: pożądana sylwetka, siła fizyczna a dla najlepszych wyniki na zawodach. Te ostatnie lokalnie nie były organizowane, a jedynie kilku zawodników wzięło udział na mistrzostwach różnych szczebli, nawet z powodzeniem (szczegóły w następnym rozdziale).

Jak się okazało, nawet w latach 90 tych, Strzelno wyszukało sobie coś swojego, czego nie mają inne środowiska. Dzięki pomysłowości i zaangażowaniu sołtysa, w centrum wsi urządzono... kort do tenisa ziemnego. Załątki zainteresowania tą dyscypliną, rodziły się wśród niektórych mieszkańców już na przełomie lat 70 i 80 tych. Jeżdżono wówczas do Jastrzębiej Góry lub Pucka. Obecnie dyscyplina rozwija się w samym Strzelnie. Jest ona uprawiana masowo. W zależności od pogody, kort jest oblegany niemal codziennie. Grają zarówno 40-latkowie jak i dzieci, chłopcy jak i dziewczyny. Od roku 1990 są organizowane Mistrzostwa Strzelna. Później przystąpiono do organizowania otwartych mistrzostw Gminy Puck. Tenisiści Strzelna są bezkonkurencyjni. W celu szukania rywali, wyjeżdżają corocznie na zawody do Wejherowa i Helu.

W omawianym okresie w dalszym ciągu toczyła się piłka nożna. Jakkolwiek w pierwszej połowie ubiegłej dekady, piłkarze uczestniczyli tylko w spartakiadach i okolicznościowych meczach, tak w drugiej połowie przystąpili ponownie do systemowych gier w ramach „C-klasy” a później „B” klasy. Trenerem drużyny jest Florian Rambiert.

W odróżnieniu od piłki nożnej, piłka siatkowa wróciła niemalże do dawnej świetności. Być może nie była tak masowo uprawiana jak w latach 40-60, jednakże reprezentanci tego środowiska należeli zawsze do czołówki w halowych turniejach powiatowych.

Dzięki pasji jednego z czołowych działaczy LZS-u Juliana Żaczek, niekiedy na sali zagościło strzelectwo. Dyscyplina ta wzbudza wciąż niemałe zainteresowanie.

Warto odnotować, iż na jednym z zebrań w latach 90-tych przewodniczącym ogniwa wybrany został Daniel Lessnau. Natomiast od trzech lat przewodniczącym jest Dariusz Biały.

2. Osiągnięcia i sukcesy w latach 1945-2005

Na przestrzeni ostatnich 60 lat osiągnięcia i sukcesy sportowe tutejszego środowiska trudno zliczyć. W niniejszym rozdziale, podejmę próbę wyeksponowania zaledwie tych, które „gdzieś są” zapisane, utrwalone w pamięci ludzi do których dotarłem, wreszcie „zakodowane” w mojej pamięci.

Omówienie osiągnięć i sukcesów dokonam na podstawie analizy poszczególnych dyscyplin i zagadnień problemowych, które w omawianym okresie przysporzyły wsi najwięcej powodów do dumy i radości.

Siatkówka

Jest to dyscyplina, która jako pierwsza integrowała młodzież wsi po wojnie na świeżym powietrzu. Należy ona do najbardziej „długowiecznych” w tym środowisku. Największe sukcesy odnoszono tutaj w latach 50-tych, na przełomie 50 i 60-tych, oraz 90 tych i 2000-cznych. Zarówno w „tamtych” jak i „tych” czasach reprezentanci Strzelna walczyli w rozgrywkach ligowych na szczeblu powiatu. W obu przypadkach należeli do czołówki. W roku 2004 zajęli I miejsce a w roku następnym II miejsce. Warto wspomnieć, iż w roku 2003 nasi zawodnicy reprezentowali województwo pomorskie na krajowych zawodach Zrzeszenia LZS. Do najlepszych siatkarzy „tamtych” czasów można zaliczyć m.in. Franciszka Parchem (już nie żyje), i Mariana Szczodrowskiego (reprezentował woj.gdańskie na Mistrzostwach Polski LZS, obecnie profesor na Uniwersytecie Gdańskim). W latach 90 tych atutem drużyny byli m.in. Julian Żaczek i Wojciech Licau (Mieroszyno). Obecnie do najlepszych zależą: Dariusz Potrykus i Dariusz Biały.

Tenis stołowy

Ta dyscyplina umiła życie młodym mieszkańcom Strzelna, nieprzerwanie około 55 lat. W tym okresie nastąpiło mnóstwo przyjemnych zdarzeń. Najpierw, radosnymi momentami dla mieszkańców Strzelna był fakt, iż w tej miejscowości odbywają się „Mistrzostwa Powiatu”. Było to w latach 1954 i 1964. Sukcesy związane ze sportową rywalizacją nastąpiły dopiero od roku 1979. Wtedy to Andrzej Dettlaff

został mistrzem gminy a Stefania Białk wicemistrzynią. Rok później Strzelno zdobyło tytuł drużynowego wicemistrza gminy Puck. Najpiękniejsze lata dla strzeleńskiego tenisa to 1984 i 1985. LZS „Sokół” posiadał wtedy drużynę w lidze okręgowej. Reprezentantki Strzelna walczyły m.in. z AZS AWF Gdańsk czy MKS Sopot. Zajmowały wówczas czwarte miejsce. Znakomite trio stanowiły: Dorota Jeszke (J.Góra), Bożena Adrian i Hanna Jedtke (Mieroszyno). Ponadto Strzelno posiadało całą plejadę młodych pingpongistek i pingpongistów, których trenował Ryszard Droszcz - miejscowy nauczyciel wychowania fizycznego. Należeli do nich m.in. :Alicja Renusz, Małgorzata Marzejon i Mirosława Sas (trzy najlepsze zawodniczki mistrzostw miasta i gminy Puck do lat 15 w roku 1985), Marian Mudlaff (mistrz tychże zawodów wśród chłopców). Podczas wymienionych mistrzostw Aleksandra Parchem zdobyła mistrzostwo w kategorii do lat 13.

Fenomenem strzeleńskiego tenisa stołowego jest niewątpliwie Alicja Szopa. Przez około 25 lat zwycięża na różnych zawodach. Odnosi sukcesy nawet w kategorii... mężczyzn. M.in. w roku 1982 zwyciężyła w Wojewódzkich Igrzyskach Sportowo-Rekreacyjnych LZS, zwyciężała w klasyfikacyjnych turniejach miejsko-gminnych w latach 80 tych, a w latach 90 tych powiatowych turniejach. W latach 1992-96 wygrała pięciokrotnie Turniej Andrzeja Grubby w Starogardzie Gdańskim.

Strzelno odnosiło również sukcesy w rywalizacji zespołowej. Mężczyźni byli w ścisłej czołówce ligi gminnej (lata 80 te), oraz ligi powiatowej (lata 90 te). Kobiety od lat 80 tych są najlepsze w powiecie puckim. Obecnie do najlepszych pingpongistek gminy w swoich kategoriach wiekowych są zaliczane: Emila Dettlaff, Magda Dettlaff, Klaudia Mudlaff, Katarzyna Żaczek i Dorota Białk.

Lekkoatletyka

Pierwszym symptomem sukcesów „królowej sportu” w Strzelnie był średniodystansowiec Jerzy Borski. Swój talent odkrył dopiero w wojsku. Po powrocie do domu, w roku 1963 zdobył tytuł mistrza powiatu w biegu na 800 metrów, ustanawiając również rekord Ziemi Puckiej 2:02,4 min. Tenże sam zawodnik zdobył czwarte miejsce wśród seniorów w Otwocku w Centralnym Biegu Przełajowym LZS. Po dwóch latach Strzelno doczekało się kolejnego talentu w biegach średnich. Stefan Otrombke zdobył mistrzostwo wojewódzkie LZS młodzików w biegach przełajowych. W mistrzostwach Polski LZS zajął w biegach przełajowych w Malborku trzecie miejsce. W Stargardzie Szczecińskim biegł u boku Kazimierza Zimnego i Lecha

Boguszewicza. W następnym roku z wynikiem 2:08,6 min. należał do ścisłej czołówki powiatowej na 800 m. W latach 70 tych gwiazdą strzeleńskiej lekkoatletyki był Zenon Bistram - dwukrotnie najlepszy w tabelach rocznych dyskobol w Polsce Zrzeszenia LZS (czyli wsie i małe miasteczka). W latach 1977 i 1978 dwukilogramowy sprzęt rzucił na odległość powyżej 50 m ! Ów zawodnik osiągnął również znakomity wynik w pchnięciu kulą (7,26 kg) - 14,39, który do dziś jest trzecim wynikiem Ziemi Puckiej. Po zmaganiach z miejscowym młociarzem Alfonsem Ceszke (42,44 m), Z.Bistram rzucił najdalej młotem spośród mieszkańców powiatu - 44,88 m. W latach 90 tych zdobył tytuł wicemistrza kraju w oldboyach w kategorii ponad 40 lat w rzucie dyskiem - 46,28 m. Znakomite wyniki w latach 80 tych osiągała mieszkanka Mioszyna, aczkolwiek „odkryta” przez Strzelno i broniąca barw LZS Strzelno - Irena Renusz. W roku 1983, podczas szczytu formy rzuciła dyskiem (1 kg) 44,14 m, co jest rekordem Ziemi Puckiej. Ten wynik dał jej 14 miejsce na liście najlepszych dyskobolek w kraju. Na mistrzostwach Polski seniorek zakwalifikowała się do finału. Również w kuli (4 kg) znajduje się na czele listy powiatowej 12,12 m. Kolejnym czołowym lekkoatletą z Mioszyna, stawiający pierwsze kroki sportowe w Strzelnie , był Jerzy Jarmulewski. Tak wysoko o tyczce jak on, nie skoczył w powiecie jeszcze żaden zawodnik - 3,42 m. W latach 80 tych posiadał jeden z najlepszych wyników powiatowych w oszczepie - 58,10 m. Zawodniczką o której warto wspomnieć, jest Ryszarda Parchem. Okazała się wielkim talentem w rzutach. W roku 1982 zajęła I miejsce w kuli na Wojewódzkiej Spartakiadzie Młodzieży do lat 15. W następnym wygrała w Bydgoszczy kulę w ramach II ligi, w której bierze udział LKS Puck. W roku 1984 R.Parchem zdobyła mistrzostwo Polski do lat 17 LZS w dysku (37,62 m) i III miejsce w kuli (11,42 m). W następnym roku dzierży najlepsze wyniki w powiecie zarówno w kuli (11,76) jak i dysku (39,62). Jest najlepszą kulomiotką i dyskobolką do lat 17 w makroregionie gdańskim. Podobnie było w roku 1986, z tymże poprawiła rekord w kuli na 12,04. Na szczególne podkreślenie zasługuje hart ducha pierwszego i jak dotychczas jedyne maratończyka Strzelna - Kazimierza Mielewczyka. Od szesnastu lat, corocznie zalicza kilka maratonów, zarówno w kraju jak i za granicą. Należy do ścisłej czołówki maratończyków Ziemi Puckiej. W swoim najlepszym biegu pokonał granicę 2;50 godz. Do grona najlepszych lekkoatletów należałoby nadmienić także Krzysztofa Bizewskiego. W roku 1984 zdobył on brązowy medal na Mistrzostwach Polski młodzików LZS w biegu na 100 m wynikiem 12,02 sek. Później swój rekord doprowadził do 11,8 sek. W historii powojennej lekkoatletyki w powiecie

puckim, do grona czołowych zawodników można było by również zaliczyć: Marię Kempa w kuli 9,49 (80), Stanisława Ciskowskiego w kuli 11,21 (78), Brunona Ceszke w oszczepie 51,42 (78) i 3,00 w tyczce (81), Stanisława Szankin 11,6 na 100 m (80). Oprócz sukcesów personalnych, można zapewne wspomnieć o sukcesach organizacyjnych dotyczących organizowania specyficznych imprez, które „wyróżniało” Strzelno spośród innych środowisk sportowych. Do takich zaliczyłbym: „skoki o tyczce przy muzyce „Biegi Sylwestrowe - dookoła wsi” ” (przełom lat 70 i 80 tych), mitingi oldboya (od roku 1992), oraz starty międzynarodowego Maratonu Ziemi Puckiej (od roku 1996).

Podnoszenie ciężarów

Pierwszą wzmiankę o sukcesie ciężarowca ze Strzelna zanotowano w roku 1964, kiedy to Józef Tocke zdobył mistrzostwo powiatu puckiego w wadze ciężkiej (217,5 kg w trójboju). Kilka lat później najlepszym ciężarowcem Strzelna był Stefan Otrombke, zdobywając trzykrotnie mistrzostwo powiatu w wadze lekkiej. Ostateczny rekord osiągnął w roku 1973 - 197,5 kg (87,5 rwanie i 110 kg podrzut). W tymże samym roku drużyna LZS Strzelno zdobyła zespołowe mistrzostwo powiatu na Helu. W roku 1979 Stanisław Myszke został mistrzem okręgu młodzików i mistrzem okręgu LZS juniorów młodszych w wadze muszej. Prawdziwa passa sukcesów tutejszych ciężarowców otworzyła się w latach 80 tych. Zenon Bistram na terenie Ziemi Puckiej był najlepszy w wadze lekkociężkiej 215 kg w 2 boju. W roku 1984 15 letni Tomasz Stromski i Mirosław Falkowski odnoszą wspaniałe sukcesy na mistrzostwach Polski LZS młodzików. Pierwszy z nich zdobył brązowy medal, a drugi zajął szóste miejsce. T.Stromski zdobył również mistrzostwo okręgu w wadze koguciej 160 kg, oraz mistrzostwo województwa LZS. Jako zwycięzca wrócił również z zawodów międzynarodowych z NRD. Rok 1985 przynosi kolejne medale Mistrzostw Polski LZS. Srebrny medal zdobył 17 letni Tomasz Kuchnowski w wadze ciężkiej I. Wcześniej został mistrzem województwa gdańskiego do lat 16, pokonując zawodników z Trójmiasta. T.Stromski zdobył I miejsce na Wojewódzkiej Spartakiadzie Młodzieży do lat 18, oraz II m na mistrzostwach Polski LZS. M.Falkowski wygrał mistrzostwo okręgu gdańskiego do lat 16, a także startował na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży we Wrocławiu. Po roku sztangi „trzech muszkieterów” są coraz cięższe. T.Kuchnowski zdobył srebrny medal na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży do 100 kg, był również drugi na

Mistrzostwach Polski LZS 262,5 kg (115 + 147,5). Zdobył wszystkie tytuły mistrzowskie w woj. gdańskim. T.Stromski był najlepszy na Woj.Spart. Młodzieży do lat 18, w wadze lekkiej uzyskał 227,5 kg (100+127,5). M.Falkowski zajął II miejsce na Mistrzostwach Polski LZS w wadze do 60 kg, uzyskując 190 kg (80+110), oraz I miejsce na Woj.Spart.Młodzieży do lat 18. W roku 1987 T.Stromski zajął V miejsce na Ogól.Spart.Młodzieży w wadze do 67,5 kg, wynikiem 245 kg, zaledwie o 5 kg mniej od zwycięzcy. Został mistrzem Polski LZS do lat 18. M.Falkowski zdobył I miejsce na mistrzostwach województwa LZS do lat 18.

Badminton

Jak już wspomniałem dyscyplina ta uprawiana była w Strzelnie w latach 80 tych. Po wyremontowaniu sali Wiejskiego Domu Kultury, miejscowi działacze LZS wpadli na pomysł rozgrywania pojedynków w badmintonie. W gminie ta dyscyplina była raczej nie znana. Toteż początki były zachęcające. W roku 1983 Strzelno zdobyło drużynowe mistrzostwo gminy. Indywidualnie mistrzami zostali Anita Bemke i Tadeusz Czucha. Na jesieni tego samego roku wygrało już Mrzezino, ale Strzelno zajęło II miejsce. Indywidualnie wygrał już inny mieszkaniec Strzelna Andrzej Dettlaff. W następnym roku Strzelno wygrało mistrzostwo województwa LZS. W debłu najlepsi okazali się Józef Białk i Józef Szankin. Wśród kobiet Dorota Jeszke została wicemistrzynią. W tymże roku mistrzem gminy zostaje A.Dettlaff. W 1986 roku, największym sukcesem było I miejsce Alicji Szopa i II miejsce Mirosławy Sas na międzyzakładowym turnieju badmintonie (reprezentowały GS Puck). W roku 1987 na mistrzostwach miasta i gminy Puck A.Szopa zajęła II miejsce, a najlepszy z mężczyzn J.Białk V miejsce. Zespołowo Strzelno uplasowało się na III miejscu.

Strzelectwo

Strzelectwo uprawiane było w Strzelnie zarówno w latach 40 tych (ZMP), jak i 60 tych (LOK), jednak - jak wynika z rozmów z informatorami - wówczas Strzelno nie brało udziału w międzyrodowiskowych zawodach strzeleckich. Dopiero w ramach działalności LZS-u, a zwłaszcza w latach 80 tych, tutejsi zawodnicy uczestniczyli w różnych imprezach mistrzowskich, spartakiadowych czy turniejowych. Kilkakrotnie odnosili oni sukcesy na międzygminnych spartakiadach letnich w Choczewie. W roku 1983 trójka zawodników (Julian Żaczek, Elżbieta Bistram i Józef Białk) zajęła II miejsce. Za rok reprezentanci Strzelna (w składzie: Elżbieta Bistram, Z.Bistram i

B.Ceszke) zdobyli III miejsce. W centralnych zawodach turystycznych w Gostyninie (83) Anita Bemke zdobyła II a Wojciech Jetke IV miejsce. Natomiast w wojewódzkich zawodach turystycznych w Rusocinie J.Żaczek i Roman Dettlaff I miejsce a Alicja Renusz III miejsce. W roku 1984 J.Białk zdobył I miejsce na mistrzostwach miasta i gminy Puck w strzelaniu z kbks-u. W roku 1985 na imprezach LOK-owskich zawodnicy Strzelna Tadeusz Tocke, Marian Mudlaff i Julian Żaczek zajęli trzy czołowe lokaty. W tymże roku w gminnych zawodach strzeleckich (międzyzakładowa spartakiada) A.Bemke zajęła I miejsce z pistoletu wiatrówkowego. Strzeleńscy zawodnicy brali w latach 1986 i 1987 udział w zawodach rejonowych z okazji kolejnej rocznicy Wyzwolenia Ziemi Puckiej. W pierwszych zawodach indywidualnie wygrała Alicja Dettlaff . Wśród mężczyzn Józef Szankin był II, B.Ceszke IV a J.Żaczek VI. Zespołowo wygrało Strzelno. W roku 1986, dzięki dobrej działalności szkoły (pod kierunkiem Macieszy) Wiosenne Zawody Sportowo-Obronne Młodzieży gminy Puck zdecydowanie wygrało Strzelno. Indywidualnie zwyciężyli Iwona Dominik i Ireneusz Merchel. Bardzo udany był rok 1987 m.in. Julian Żaczek wygrał Spartakiadę Zakładów Ziemi Puckiej, jak również okazał się najlepszy podczas strzelania z kbks-u w finale centralnym zawodów motorowych „O Złoty Kask”. Na miejsko-gminnym festynie sportowo-obronnym w Werblini Strzelno zajęło II miejsce, podobnie jak indywidualnie Julian Żaczek.

Informacji o kolejnych sukcesach nie udało mi uzyskać, niemniej w późniejszym okresie strzelectwo w Strzelnie nieco przygasło swój blask.

Skat sportowy

Sukcesy w tej dyscyplinie, zwłaszcza pod kątem osiągnięć zespołowych przedstawiłem po części w poprzednim rozdziale. Teraz natomiast chciałbym wymienić przede wszystkim ludzi, którzy na ten sukces zapracowali. Na wstępie należy zauważyć, iż organizacyjnie imprezami na szczeblu gminnym zajmował się J.Białk - działacz ze Strzelna. Strzelno w latach 1984-89 nie miało sobie równych na terenie Ziemi Puckiej. Indywidualnie najlepiej spisywali się: Hubert Otrombke, J.Białk, Roman Tarnowski i Kazimierz Tarnowski. W latach 90 tych i 2000-cznych wobec silniejszej stawki drużyna Strzelna zajmowała miejsca w czołówce, jednakże rywalizacja była bardzo zacięta. Indywidualnie do grona najlepszych skacistów Strzelna doszedł Florian Rambiert.

Turystyka kwalifikowana

W zakresie tej dyscypliny, można wymienić sukcesy w obrębie: zawodów „Rowerem wszędzie”, „Pokochajmy motorower” i „O złoty Kask”, ponadto w zawodach motorowych PZMot-u, oraz Ogólnopolskich Złotów Turystyki Wiejskiej. Strzelno w tych dyscyplinach osiągnęło niezliczoną ilość sukcesów na wszystkich szczeblach. W związku z tym, skupię wyłącznie na tych najważniejszych, czyli osiągnięciach w skali krajowej. W konkurencji „Rowerem wszędzie” największy sukces odniósł Wojciech Jetke, zdobywając mistrzostwo Polski LZS w Gostyninie k/Piły (83). Na tych samych zawodach wśród kobiet Anita Bemke zajęła VI miejsce (ale wygrała za najaktywniejszą rowerzystkę puchar). W konkurencji „Pokochajmy motorower” Anita Bemke zdobyła mistrzostwo Polski LZS w Radzynie Podlaskim (84), spośród mężczyzn największy sukces odniósł Jerzy Dettlaff - VII miejsce na tychże zawodach (84). W konkurencji „O Złoty Kask” Lidia Parchem zajęła VI miejsce na zawodach ogólnopolskich w Sulejówku (83), natomiast w konkurencji mężczyzn Roman Dettlaff VII miejsce na zawodach ogólnopolskich w Radzynie Podlaskim (84). Na zawodach organizowanych przez PZMot. o Puchar Polski nasi zawodnicy z reguły byli bezkonkurencyjni na imprezach gminnych i wojewódzkich. Do najlepszych zaliczali się: J.Żaczek, Jerzy Dettlaff, Roman Dettlaff i Roman Mudlaff oraz Andrzej Miszke.

Strzelno było zazwyczaj filarem ekipy województwa gdańskiego w Ogólnopolskich Złotach Turystyki Wiejskiej. Zarówno w roku 1985 jak i 1986 woj. gdańskie zdobyło I miejsce w kraju. W pierwszym przypadku Strzelnianie stanowili ok.80 procent, a w drugim ok.60 procent reprezentacji Gdańska.

Szachy

Jak już wspomniałem w poprzednim rozdziale, dyscyplina ta była najpopularniejsza w Strzelnie w roku 1979, kiedy to mieszkańcy wsi masowo uczestniczyli w wiejskich rozgrywkach ligowych. Indywidualnie, spośród tutejszych szachistów największe sukcesy odnosiła Lidia Parchem. W roku 1980 zdobyła mistrzostwo miasta i gminy Puck, oraz mistrzostwo wojewódzkiej spartakiady Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych. Prestiżowym osiągnięciem dla tej zawodniczki pozostanie zapewne udział w zwycięskiej drużynie puckiej, która w roku 1983 zdobyła „Złotą Wieżę” na zawodach wojewódzkich. Ta sama zawodniczka zdobyła II miejsce na międzYGminnej spartakiadzie w Kartuzach (84). Lata 1984 i 1985

generalnie były najlepsze dla Strzelna pod względem sukcesów: m.in: Halina Ellwart i Alicja Renusz okazały się najlepszymi szachistkami mistrzostw miasta i gminy Puck (84), natomiast Józef Białk na tychże zawodach zdobył „brązową” pozycję. W następnym roku Strzelno zdobyło drużynowe mistrzostwo miasta i gminy Puck. Indywidualnie A.Renusz była II, podobnie jak Julian Żaczek, a J.Białk zajął IV miejsce. W latach 90 tych generalnie rodzeństwo Alicja Szopa i Julian Żaczek zajmowali czołowe lokaty na gminnych spartakiadach zimowych.

Warcaby

Szczyt osiągnięć strzeleńskich warcabistów przypadł na lata 1979-87. Do najlepszych warcabistów w tym okresie należeli: Julian Żaczek i Krzysztof Agata (z Pucka). Pierwszy z nich m.in. wygrał mistrzostwo woj.gdańskiego LZS (83), wojewódzki finał igrzysk sportowo-rekreacyjnych w Starogardzie Gd. 1989),międzygminny festyn o puchar Wojewody w Kartuzach (84), czy mistrzostwo rejonu puckiego w warcabach 100 polowych (84). Ponadto, kilkakrotnie wygrywał mistrzostwa miasta i gminy Puck. K. Agata - jako mieszkaniec Pucka - przyłgnął do Strzelna, widząc wspaniałą i „sukcesotwórczą” atmosferę w tym środowisku. Był zapalonym miłośnikiem warcab 100 polowych. Startował od gminnych do międzynarodowych zawodów. Jego największy sukces w barwach Strzelna, to zajmowanie czołowych miejsc (od I do IV) na mistrzostwach Polski w Sandomierzu (86).Owocnie zaliczył również następny rok w postaci czołowych miejsc w ośmiu turniejach Grand Prix Wybrzeża. Ponadto w grze korespondencyjnej zdobył mistrzostwo województwa a na mistrzostwach Polski był czwarty. Sukcesy przy szachownicy zanotowali również: Stefania Białk (wicemistrzostwo miasta i gminy w roku 1979), Alicja Szopa (mistrzostwo miasta i gminy 1986), Anita Bemke (mistrzostwo miasta i gminy 1983), Małgorzata Kasprzak (I m na gminnej spartakiadzie 1983), Mirosława Sas (mistrzostwo miasta i gminy w „100-polówce” 1988).

Sport siłowy

Oprócz podnoszenia ciężarów i rzutów lekkoatletycznych, mieszkańcy Strzelna odnosili sukcesy w innych konkurencjach wymagających niespożytej siły. Do takich można niewątpliwie zaliczyć: przeciąganie liny, podnoszenie ciężarka czy wieloboje siłowe. W przeciąganiu liny poszczególne miejscowości mieli okazję

prezentowania się na corocznych gminnych spartakiadach letnich. W latach 1979-86 siłacze ze Strzelna byli bezkonkurencyjni. Należy nadmienić, iż najsilniejszy zespół tworzyli zwykle: Z.Bistram, Zygmunt Riegel, J.Białk, Alfons Ceszke i Stanisław Ciskowski. W podnoszeniu ciężarka na wszelkich gminnych festynach czy spartakiadach bezapelacyjnym mistrzem był Józef Białk. Natomiast w wielobojach siłowych - dyscyplinie, którą uprawia się w Strzelnie od 1992 roku - prym wiodą bracia Mirosław i Sławomir Falkowscy. Pierwszy z nich startując w wadze lekkiej (do 67,5 kg),zdożył kilkakrotnie medale na Mistrzostwach Polski, m.in.: złoty medal na MP w Zakopanem w trójboju siłowym 495 kg w tym: 185 kg w przysiadzie, 110 kg w wyciskaniu leżąc i 200 kg w „martwym ciągu” (92), złoty medal na MP juniorów w przysiadzie - 187,5 kg, srebrny medal na MP seniorów w przysiadzie - 180 kg (92), brązowy medal na MP w wyciskaniu leżąc - 132,5 kg (94), brązowy medal na MP w trójboju siłowym w trójboju siłowym - 495 kg (93), brązowy medal na MP w trójboju siłowym - 535 kg ! (192,5+127,5+215 -Legnica 92). W roku 1993 w Sandomierzu zdobył wicemistrzostwo Polski w „martwym ciągu” wynikiem 227,5 kg. Młodszy brat Sławomir za swój najlepszy sukces zapewne odczytał wicemistrzostwo Polski juniorów starszych w wyciskaniu leżąc (również w kategorii do 67,5 kg) w Bydgoszczy 152,5 kg (2000).³⁷

Sukcesy organizacyjne

Ludowy Zespół Sportowy w Strzelnie swoje najpiękniejsze lata przeżył w okresie 1972-89. W tym czasie zanotował wiele cennych osiągnięć organizacyjnych, o których dotychczas tylko szcątkowo wspomniałem. Mianowicie w latach 80 tych (przez około 10 lat) zdobywał I miejsca w konkursie „Omega” na najlepsze ogniwo w województwie gdańskim. Trzykrotnie był uhonorowany „Honorową Złotą Odznaką Zrzeszenia Ludowe Zespoły Sportowe” w Warszawie. Było to koło, które w szczytowej działalności prowadziło 14 sekcji, liczyło 149 członków (w tym 33 kobiet). Rekordem zapewne pozostanie, zorganizowanie 82 imprez własnych w skali roku (85), oraz uczestniczenie ogólnie w 206 imprezach (87). Był to jeden z nielicznych zapewne wiejskich ogniw LZS-u, który organizował plebiscyty na najlepszych sportowców koła. Coroczne zebrania koła były wzorem dla „warszawskich” zebrań (co często podkreślał Wiesław Szczodrowski - prezes Rady Wojewódzkiej LZS, oraz Prezydent Sportu Polskiego). Trudno się dziwić: dekoracja, występy, wystawy, plebiscyty, sprawozdania z niezliczonymi sukcesami, zaproszeni goście ,a także

bankiety i zabawy taneczne: to wszystko tworzyło klimat podniosłości i wielkiej radości. Trudno się zatem dziwić, iż na jednym z takich zebrań, zasłużony działacz starszej generacji Klemens Mach... poczuł się o 50 lat młodszy ! Trudno się również dziwić, iż pod skrzydła „Sokoła” Ignęło wielu sportowców innych miejscowości jak: Mieroszyna, Jastrzębiej Góry, Łebcza czy Pucka.

3. Tabela najlepszych lekkoatletek i lekkoatletów LZS Strzelno

KOBIETY					
<u>Bieg na 100 m</u>			<u>Bieg na 200 m</u>		
1. Irena Dettlaff	14,3	1980	1. Urszula Myszke	29,7	1981
2. Dorota Redlin	14,7	1982			
3. Małgorzata Kasprzak	14,8	1980			
<u>Bieg na 400 m</u>			<u>Bieg na 300 m</u>		
1. Urszula Myszke	1:06,2	1981	1. Maria Mielewczyk	50,3	
2. Irena Dettlaff	1:11,3				
3. Maria Mielewczyk	1:11,8	1982			
4. Longina Dettlaff	1:12,2				
<u>Bieg na 1500 m</u>			<u>Bieg na 600 m</u>		
1. Alina Dettlaff	6:15,0	1977	1. Aleksandra Dettlaff	2:00,5	2005
			2. Małgorzata Dettlaff	2:08,9	2005
<u>Skok wzwyż</u>			<u>Bieg na 800 m</u>		
1. Beata Żaczek	135	1971	1. Maria Mielewczyk	3:00,3	1981
2. Hanna Jetke	135	1983	2. Małgorzata Kasprzak	3:00,9	1980
3. Teresa Kempa	130	1970	3. Irena Dettlaff	3:03,0	1979
Ryszarda Dettlaff	130				
<u>Skok w dal</u>			<u>Pchnięcie kulą (4 kg)</u>		
1. Irena Retusz	4,81	1981	1. Irena Renusz	12,12	1977
2. Irena Dettlaff	4,40	1980	2. Ryszarda Parchem	12,04	1986
3. Urszula Myszke	4,39	1981	3. Maria Kempa	9,49	1981

<p style="text-align: center;"><u>Rzut dyskiem (1 kg)</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Irena Renusz</td><td>44,14</td><td>1983</td></tr> <tr><td>2. Ryszarda Parchem</td><td>39,62</td><td>1985</td></tr> <tr><td>3. Teresa Białk</td><td>23,18</td><td>1967</td></tr> <tr><td>4. Maria Kempa</td><td>22,94</td><td>1979</td></tr> </table>	1. Irena Renusz	44,14	1983	2. Ryszarda Parchem	39,62	1985	3. Teresa Białk	23,18	1967	4. Maria Kempa	22,94	1979	<p style="text-align: center;"><u>Rzut oszczepem (600 g)</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Irena Renusz</td><td>35,60</td><td>1976</td></tr> <tr><td>2. Maria Kempa</td><td>27,40</td><td>1981</td></tr> <tr><td>3. Anita Bemke</td><td>25,60</td><td>1984</td></tr> <tr><td>4. Ryszarda Parchem</td><td>24,58</td><td>1985</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Rzut młotem (4 kg)</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Emila Dettlaff</td><td>20,60</td><td>2004</td></tr> </table>	1. Irena Renusz	35,60	1976	2. Maria Kempa	27,40	1981	3. Anita Bemke	25,60	1984	4. Ryszarda Parchem	24,58	1985	1. Emila Dettlaff	20,60	2004																																																															
1. Irena Renusz	44,14	1983																																																																																									
2. Ryszarda Parchem	39,62	1985																																																																																									
3. Teresa Białk	23,18	1967																																																																																									
4. Maria Kempa	22,94	1979																																																																																									
1. Irena Renusz	35,60	1976																																																																																									
2. Maria Kempa	27,40	1981																																																																																									
3. Anita Bemke	25,60	1984																																																																																									
4. Ryszarda Parchem	24,58	1985																																																																																									
1. Emila Dettlaff	20,60	2004																																																																																									
<p style="text-align: center;">MĘŻCZYŹNI</p> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 100 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Stanisław Szankin</td><td>11,6</td><td>1981</td></tr> <tr><td>2. Krzysztof Bizewski</td><td>11,8</td><td>1985</td></tr> <tr><td>3. Kazimierz Dettlaff</td><td>12,4</td><td>1975</td></tr> <tr><td>4. Mirosław Falkowski</td><td>12,5</td><td></td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 400 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Krzysztof Bizewski</td><td>54,4</td><td>1984</td></tr> <tr><td>2. Stanisław Szankin</td><td>58,0</td><td>1981</td></tr> <tr><td>3. Tadeusz Żaczek</td><td>59,6</td><td>1981</td></tr> <tr><td>4. Zenon Bistram</td><td>59,7</td><td>1976</td></tr> <tr><td>5. Mirosław Mudlaff</td><td>59,8</td><td>1982</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 1500 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Stefan Otrombke</td><td>4:33,0</td><td>1968</td></tr> <tr><td>2. Kazimierz Dettlaff</td><td>4:34,4</td><td></td></tr> <tr><td>3. Zenon Bistram</td><td>5:05,0</td><td>1976</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 3000 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Kazimierz Mielewczyk</td><td>10:27,5</td><td>1985</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 110 m przez płotki</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Zenon Bistram</td><td>19,7</td><td>1976</td></tr> <tr><td>2. Jerzy Jarmulewski</td><td>19,9</td><td>1977</td></tr> <tr><td>3. Brunon Ceszke</td><td>22,4</td><td>1976</td></tr> </table>	1. Stanisław Szankin	11,6	1981	2. Krzysztof Bizewski	11,8	1985	3. Kazimierz Dettlaff	12,4	1975	4. Mirosław Falkowski	12,5		1. Krzysztof Bizewski	54,4	1984	2. Stanisław Szankin	58,0	1981	3. Tadeusz Żaczek	59,6	1981	4. Zenon Bistram	59,7	1976	5. Mirosław Mudlaff	59,8	1982	1. Stefan Otrombke	4:33,0	1968	2. Kazimierz Dettlaff	4:34,4		3. Zenon Bistram	5:05,0	1976	1. Kazimierz Mielewczyk	10:27,5	1985	1. Zenon Bistram	19,7	1976	2. Jerzy Jarmulewski	19,9	1977	3. Brunon Ceszke	22,4	1976	<p style="text-align: center;"><u>Bieg na 200 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Krzysztof Bizewski</td><td>24,1</td><td>1984</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 300 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Krzysztof Bizewski</td><td>41,7</td><td>1983</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 800 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Jerzy Borski</td><td>2:02,4</td><td>1964</td></tr> <tr><td>2. Stanisław Białk</td><td>2:08,0</td><td>1982</td></tr> <tr><td>3. Stefan Otrombke</td><td>2:08,6</td><td>1968</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg na 1000 m</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Kazimierz Dettlaff</td><td>2:48,1</td><td>1975</td></tr> <tr><td>2. Zbigniew Dettlaff</td><td>2:50,0</td><td>1980</td></tr> <tr><td>3. Stefan Otrombke</td><td>2:55,0</td><td></td></tr> <tr><td>4. Ryszard Totzke</td><td>2:56,4</td><td>1980</td></tr> <tr><td>5. Jerzy Renusz</td><td>2:58,0</td><td>1967</td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Bieg maratoński (42,195 km)</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Kazimierz Mielewczyk</td><td>2:49,47</td><td></td></tr> </table> <p style="text-align: center;"><u>Skok wzwyż</u></p> <table border="0"> <tr><td>1. Jerzy Jarmulewski</td><td>160</td><td>1977</td></tr> <tr><td>2. Ireneusz Tocke</td><td>160</td><td>1978</td></tr> <tr><td>3. Zenon Bistram</td><td>155</td><td>1976</td></tr> </table>	1. Krzysztof Bizewski	24,1	1984	1. Krzysztof Bizewski	41,7	1983	1. Jerzy Borski	2:02,4	1964	2. Stanisław Białk	2:08,0	1982	3. Stefan Otrombke	2:08,6	1968	1. Kazimierz Dettlaff	2:48,1	1975	2. Zbigniew Dettlaff	2:50,0	1980	3. Stefan Otrombke	2:55,0		4. Ryszard Totzke	2:56,4	1980	5. Jerzy Renusz	2:58,0	1967	1. Kazimierz Mielewczyk	2:49,47		1. Jerzy Jarmulewski	160	1977	2. Ireneusz Tocke	160	1978	3. Zenon Bistram	155	1976
1. Stanisław Szankin	11,6	1981																																																																																									
2. Krzysztof Bizewski	11,8	1985																																																																																									
3. Kazimierz Dettlaff	12,4	1975																																																																																									
4. Mirosław Falkowski	12,5																																																																																										
1. Krzysztof Bizewski	54,4	1984																																																																																									
2. Stanisław Szankin	58,0	1981																																																																																									
3. Tadeusz Żaczek	59,6	1981																																																																																									
4. Zenon Bistram	59,7	1976																																																																																									
5. Mirosław Mudlaff	59,8	1982																																																																																									
1. Stefan Otrombke	4:33,0	1968																																																																																									
2. Kazimierz Dettlaff	4:34,4																																																																																										
3. Zenon Bistram	5:05,0	1976																																																																																									
1. Kazimierz Mielewczyk	10:27,5	1985																																																																																									
1. Zenon Bistram	19,7	1976																																																																																									
2. Jerzy Jarmulewski	19,9	1977																																																																																									
3. Brunon Ceszke	22,4	1976																																																																																									
1. Krzysztof Bizewski	24,1	1984																																																																																									
1. Krzysztof Bizewski	41,7	1983																																																																																									
1. Jerzy Borski	2:02,4	1964																																																																																									
2. Stanisław Białk	2:08,0	1982																																																																																									
3. Stefan Otrombke	2:08,6	1968																																																																																									
1. Kazimierz Dettlaff	2:48,1	1975																																																																																									
2. Zbigniew Dettlaff	2:50,0	1980																																																																																									
3. Stefan Otrombke	2:55,0																																																																																										
4. Ryszard Totzke	2:56,4	1980																																																																																									
5. Jerzy Renusz	2:58,0	1967																																																																																									
1. Kazimierz Mielewczyk	2:49,47																																																																																										
1. Jerzy Jarmulewski	160	1977																																																																																									
2. Ireneusz Tocke	160	1978																																																																																									
3. Zenon Bistram	155	1976																																																																																									

Skok w dal

1. Stanisław Szankin	6,00	1981
2. Brunon Ceszke	5,96	1979
3. Jerzy Jarmulewski	5,78	1981
4. Zenon Bistram	5,70	1976
Krzysztof Bizewski	5,70	1984
6. Tadeusz Totzke	5,64	

Pchnięcie kulą (7,26 kg)

1. Zenon Bistram	14,39	
2. Mieczysław Gaffke	11,78	2005
3. Stanisław Ciskowski	11,21	1978
4. Brunon Ceszke	11,00	1976

Rzut młotem (7,26 kg)

1. Zenon Bistram	44,88	1981
2. Alfons Ceszke	42,44	1980
3. Brunon Ceszke	37,25	2005

10-bój

1. Zenon Bistram	5270	1976
2. Jerzy Jarmulewski	4231	1977
3. Brunon Ceszke	3980	1978

Skok o tyczce

1. Jerzy Jarmulewski	3,42	1981
2. Brunon Ceszke	3,00	1981
3. Zenon Bistram	2,94	1976
4. Stanisław Szankin	2,90	1980

Trójskok

1. Zenon Bistram	13,03	1976
2. Brunon Ceszke	12,08	1978
3. Zygmunt Renuz	11,57	1973

Rzut dyskiem 2 kg

1. Zenon Bistram	50,42	1981
2. Brunon Ceszke	37,68	1979
3. Alfons Ceszke	34,20	1981

Rzut oszczepem (800 g)

1. Jerzy Jarmulewski	58,10	1977
2. Brunon Ceszke	51,42	1977
3. Waldemar Szampanti	47,98	1976
4. Tadeusz Żaczek	46,00	1986

4. Tabela najlepszych ciężarowców LZS Strzelno

(dwubój - rwanie plus podrzut)

<u>Waga musza (do 52 kg)</u>			<u>Waga kogucia (do 56 kg)</u>		
1. Stanisław Myszke	127,5	1978	1. Tomasz Stromski	160,0	1984
2. Mirosław Falkowski	110,0	1984	2. Stanisław Myszke	145,0	1974
3. Stefan Dominik	107,5	1974	3. Henryk Hintzke	117,5	1974
4. Jan Potrykus	105,0	1975	4. Stefan Dominik	112,5	1974
5. Henryk Jeka	105,0	1984	5. Jan Potrykus	110,0	1976
6. Ryszard Marzejon	102,5	1972	6. Zdzisław Bemke	107,5	1973
<u>Waga piórkowa (do 60 kg)</u>			<u>Waga lekka (do 67,5 kg)</u>		
1. Mirosław Falkowski	190,0	1985	1. Tomasz Stromski	245,0	1987
2. Stanisław Myszke	150,0		2. Stefan Otrombke	197,5	1973
3. Tomasz Stromski	142,5		3. Piotr Dettlaff	147,5	1978
4. Tadeusz Radtke	135,0	1973			
5. Zdzisław Bemke	122,5	1975			
<u>Waga średnia (do 75 kg)</u>			<u>Waga półciężka (do 82,5 kg)</u>		
1. Brunon Ceszke	180,0	1977	1. Zenon Bistram	192,5	1974
			2. Brunon Ceszke	187,5	1974
			3. Józef Lessnau	180,0	1975
<u>Waga lekkociężka (do 90 kg)</u>			<u>Waga ciężka I (do 100 kg)</u>		
1. Zenon Bistram	230,0	1977	1. Tomasz Kuchnowski	262,5	1985
2. Józef Lessnau	175,0	1975			
3. Józef Żaczek	145,0	1973			
4. Alfons Ceszke	132,5				
<u>Waga ciężka II (do 110 kg)</u>					
1. Alfons Ceszke	122,5	1976			